

Joseba Iturriz

MEDEAK TALDEKO KIDEA

Putak: XXI. mendeko heroiak

Azken aldi honetan asko entzun dugu puten inguruan. Frantziaren debekuak, erregulazionistak, abolizionistak. Hitz potoloz betetzen ditugu gure eztabaida publikoak, eta bide batez, joko magiko baten bitartez gure errealitatea desitxuratzeko dugu. Berrirori ere, batzuek beste batzuen ordez hitz egiten dute. Bitartean: gauzak berdin. Zergatik ez ditu gure jendarteak putak ikusi nahi?

Galdera honi erantzuteko hitz-joko alternatibo bat proposatu nahiko nuke. Horretarako lotu beharko dira lotzen ez diren egoera sozial ezberdin batzuk. Lan horretarako moral bikoitzez osaturiko betaurrekoak begietatik kendu, eta beste batzuen artean, sexu langileen eta ezkontzaren arteko loturak ulertu beharko dira.

Joko honetan putak protagonistak izango dira, gutxienez gure diskurtsoaren gunean jarriko ditugu. Gunean jartze horrek, periferian eta marginalitate ideologikoetan kokatzen ditugunean, jendartean betetzen duten funtzioa ikus-tera eramango gaitu. Ezkontza eta lan sexuala lotzea oso erraza da. Orain dela oso gutxi arte, lan sexuala ezkontza-kontratuaren zehaztu egiten zen. Egun maitasun erromantikoak emakume asko engainatu egiten ditu. Hain da indartsua engainua, ezen egunero emakumeak beren bizia ematera iristen diren,

DANI BLANCO

baina inork egiten du ezkontzaren abolizioaren alde?

Aldiz, sexu langileek, gehienek, borondatez akordatzeko dituzte zerbitzuen zenbatekoak. Gainera, libre gelditzen dira ezkontzari lotzen zaizkion nahitaezko zaintza lanez. Nire iritziz, jende askok sexu lana baino gauza okerragoak saltzen ditu.

Horri batu egin beharko zaio, puten eta beste emakumeen arteko segregazioa. Zergatik bereizten dira erabateko inkomunikazioaren bitartez, sexu langileak, ezkontza-kontratuaren emakumeetatik? Kontratu bera duten gizonezkoek, aldiz, putengana iristeko aukera guztiak dituzte.

Zeintzuk dira sexu langileek gordetzen dituzten sekretuak? Gure plazagizonen sekretuak, askok trabestiak dituzte gustuko, oso zenbaki altu batek ipurditik hartu nahi du, beste batzuek bere bizitza sexuala diru truke garatzen dute... nik ez nuke

esango horrek kaltegarria izan behar duenik.

Kaltegarria iruditzen zaidana estigmatizazioa da, gure jendarteak sexu langileak gogor zigortzen ditu. Biktimizatu egiten ditu eta ahotsa lapurtzen die. Hona hemen sexu langileen mundutik datozen superheroi batzuk, bizirik irauten duten iraultzaile batzuk: Virginie Despentes, Bea Espejo, Cristina Garaizabal, Itziar Ziga, Amaia Lasheras, Hetairak, L.I.C.I.T.... bilatu itzazue Interneten. ■

« Zergatik ez ditu gure jendarteak putak ikusi nahi? (...)

Jende askok sexu lana baino gauza okerragoak saltzen ditu »

TXANDAN

Juan Ramón Makuso

Horrela esan zidan –galdera intonazioarekin– aldameneko eserlekuan topatu izaten dudana edadeko emakumeak; egunero, lantegirako joan-etorrian, autobusean berba lagun dudanak.

Bera, paseatzera joaten da. Eta ibiltzeak ematen dion baretasunetik, patxadaren sosegutik, bere hitz-jarioa oparoa izaten da niretzat. Bizitza bizitza eman dion jakinduria ez da makala. Gerra ostean, Frantzia, liburutegi batean lan egin zuen. Berak dio liburutegian, hautsa aurkitzeaz gain, bizitza zeharkatzeko denetariko kaleak aurkitu ditue-

Harrituta ala?

la. Eta plaza ederrak atsedena hartzeko. Baita bihurgune txar asko ere.

Egun hauetako Stéphane Hesselen *Haserretu zaiten* liburuaren zurrumbiloaz itaunduen, banekielako, berak jada izango zuela horren zarata. Eta natural-natural esan zidan “harrituta ala?”. Askok gustatu zitzaidan bere aurpegiaren keinua. Keinua oso adierazkorra zen, esanez bezala: “Zer itxaron dezakezu gure gizarte honetatik?”. Postmodernitatearen gorazarreak hutsaren hurrengo utzi digu. Eta orain, egunero, hori daukagu gosaltzeko. Baina gure elikadura oso eskasa da. ■